

Sygn. akt III Cz 908/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Andrzej Dyrda

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz (spr.)

SR (del.) Miłosz Dubiel

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 grudnia 2015 r. w G.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.

przeciwko dłużnikowi K. G.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi wierzyciela na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku T. W., postanowienie z dnia 5 lutego 2014 r., w przedmiocie umorzenia postępowania i obciążenia wierzyciela kosztami, w sprawie sygn. akt Km 3927/11

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 4 lutego 2015 r., sygn. akt I Co 2301/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Miłosz Dubiel SSO Andrzej Dyrda SSO Barbara Braziewicz

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim oddalił skargę wierzyciela Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w R. T. W. z dnia 5 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt Km 3927/11, prowadzonej przeciwko dłużnikowi K. G., w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego i obciążenia wierzyciela kosztami – ustalenia kosztów postępowania na kwotę 377, 61zł i wezwania wierzyciela do zapłaty nie pokrytych kosztów postępowania egzekucyjnego w kwocie 107, 95zł. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Rejonowy podniósł, iż postępowanie egzekucyjne było prowadzone poprzez zajęcie wierzytelności z rachunków bankowych, które okazały się nieskuteczne. Wobec nie złożenia przez wierzyciela w trybie art. 827k.p.c. uzupełniającego wniosku postępowanie zostało umorzone, co w stanie sprawy było uzasadnione. Sąd podniósł, iż wierzyciel dopiero w skardze na czynność komornika wskazał, iż dłużnik został zgłoszony z innego tytułu do ubezpieczenia, mimo, iż wiedział o tym fakcie wcześniej to nie poinformował o nim komornika. Ustalone koszty 377, 61 zł zostały pokryte z wyegzekwowanej sumy do kwoty 269, 66zł. Jako podstawę ich naliczenia wskazał art. 49 ust.1 ustawy o komornikach sądowych (do kwoty 266, 96zł - opłata), art. 39 ust. 2 pkt 6 (do kwoty 2,70zł - koszt przelewu) i 39 ust.2 pkt 8 (do kwoty 107,95zł - koszty doręczeń). Sąd stwierdził, iż niepokrycie wszystkich kosztów, które nastąpiły po wpływie wyegzekwowanej kwoty z kwot wyegzekwowanych wcześniej wynika z obowiązku niezwłocznego rozliczenia uzyskanych wpłat, zgodnie z planami podziału. Sąd stwierdził, że Komornik prawidłowo

proceedził akta egzekucyjne zgodnie z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2005r. w sprawie określenia szczegółowych przepisów o biurowości i ewidencji operacji finansowych kancelarii komorniczych, zatem uznał, za niezasadny zarzut dodatkowego generowania kosztów. Także uznał za zasadne wezwanie wierzyciela do pokrycia poniesionych wydatków gotówkowych. Tym samym Sąd Rejonowy uznał, że skoro czynności podjęte przez Komornika Sądowego były zgodne z obowiązującą w tym zakresie procedurą uznać należało, iż brak jest przesłanek do uwzględnienia skargi wierzyciela i ją w oparciu o art.767k.p.c. oddalił.

Postanowienie to zaskarżyły wierzyciel, który domagały się zmiany zaskarżonego postanowienia. Wierzyciel zakwestionował prawidłowość rozstrzygnięcia w przedmiocie obciążenia wierzyciela niepokrytymi kosztami postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 3927/11 jak również podniósł nieuzasadnione generowanie dodatkowych kosztów związanych m. in. z korespondencją w sprawie. Nadto podniósł, że koszty korespondencji poniesione z planem podziału, winny zostać pokryte z przeznaczonych wierzycielowi środków, podnosząc, iż po planie podziału powstały wyłącznie koszty doręczenia odpisu zajęcia wynagrodzenia za pracę, zawiadomienia o stanie egzekucji z dnia 12 grudnia 2013r. oraz postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela nie mogło odnieść skutku.

Zgodnie z treścią art. 39 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sadowych i egzekucji (Dz.U.2011.106.622) komornikowi należy się zwrot wydatków gotówkowych poniesionych w toku egzekucji tylko w zakresie określonym ustawą. Wydatkami tymi są m.in. koszty doręczenia środków pieniężnych przez pocztę lub przelewem bankowym oraz koszty doręczenia korespondencji (art. 39 ust. 2 pkt 6 i 8 cytowanej ustawy). Z kolei podstawę ustalania opłaty stosunkowej stanowi art. 49 ust. 1 i 2 tej ustawy. W celu pobrania tych opłat komornik wydaje postanowienie, w którym wzywa dłużnika do uiszczenia należności z tego tytułu w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia zgodnie z art. 49 ust 3. W przypadku gdy postępowanie egzekucyjne okaże się w całości lub w części bezskuteczne, wydatki poniesione przez komornika, które nie zostały pokryte z wyegzekwowanej części świadczenia, obciążają wierzyciela zgodnie z art.42 ust. 2 cytowanej ustawy.

Zatem zasadą jest, że o ile komornik nie zażądał zaliczki na pokrycie wydatków, to zgodnie z art. 39 ust. 1 cytowanej powyżej ustawy należy mu się zwrot poniesionych wydatków. Przepis ten nie określa jednak, kto powinien dokonać tego zwrotu. Jedynie pośrednio można wywnioskować to z art. 42 ust. 2 w/w ustawy, zgodnie z którym w przypadku, gdy postępowanie egzekucyjne okaże się w całości lub w części bezskuteczne, wydatki poniesione przez komornika, które nie zostały pokryte z wyegzekwowanej części świadczenia, obciążają wierzyciela. Przy czym z art.42 ust. 2 w/w ustawy wynika pośrednio, że komornik ściąga swoje należności z tytułu wydatków od dłużnika. Natomiast wówczas gdy egzekucja jest bezskuteczna, to wydatki komornika obciążają wierzyciela i art. 42 ust.2 w/w ustawy stanowi wówczas podstawę ściągnięcia kwoty wydatków od wierzyciela. Komornik w takiej sytuacji wydaje postanowienie, w którym jako zobowiązanego oznacza wierzyciela i określa kwotę wydatków. W niniejszej sprawie Komornik w oparciu o powyższe przepisy wydał zaskarżone postanowienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, po przeanalizowaniu zakresu dokonanych przez komornika czynności, ustalone przez niego koszty zostały rozliczone prawidłowo. Natomiast wobec bezskuteczności tego postępowania, w oparciu o wskazane powyżej przepisy prawa, zasadnie został obciążony wierzyciel kwotą poniesionych w toku egzekucji wydatków przez komornika nie pokrytych z wyegzekwowanej części świadczenia.

Z tych względów oddalono zażalenie na skutek nie stwierdzenia wad zaskarżonego postanowienia zarzucanych przez skarżącego i podlegających uwzględnieniu z urzędu.

Reasumując, zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie skarżącego jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 §2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.